

Pauli Bref Till Filemon.

Inledning.

Filemon bodde i Kolosæ, och hade genom aposteln Paulus blifwit omvänd till kristendomen. Han hade en slaf eller träl wid namn Onesimus, som rymde och kom till Rom, under det aposteln Paulus war der i sin första fångenskap. Onesimus blef genom aposteln omvänd till kristendomen, och ehuru Paulus behöfde hans biträde, fände han honom dock tillbaka till egaren och gaf honom detta bref med till Filemon. Brevet är ett förträffligt mönster för kristna. Det visar huru deras tro och andeliga lif skall ådagaläggas i lekamliga angelägenheter genom kärlek, ömhet, wänlighet, rättwijsa och grannlagenhet.

Helsning. Förbön för Onesimus. Slutönskan.

Paulus, Kristi Jesu fänge, och brodern Timoteus till Filemon, den älskade, wår medarbetare, Ef. 3: 1. 4: 1. 2 och till Appia, den älskade, och Arkippus, wår medkämpe, och den församling, som är i ditt hus. Kol. 4: 17.

3 Råd ware med eder och frid af Gud, wår Fader, och Herren Jesus Kristus! Rom. 1: 7.

Timoteus, som kallas brodern, war på denna tid hos Paulus i Rom. Om Arkippus, se Kol. 4: 17. De kristna i Kolosæ brukade församla sig i Filemons hus och hade der sin gudstjänst.

4 Jag tackar min Gud alltid, tänkande på dig i mina böner, 1 Tesj. 1: 2. 2 Tesj. 1: 3. Ef. 1: 15 f. Kol. 1: 3. f.

5 när jag hör omtalas din kärlek och den tro, som du har till Herren Jesus och mot alla de heliga:

Tron på Kristus och kärlek till honom bewisade sig mot alla de heliga, nemligen de kristna, som kallas heliga, emedan de äro rättfärdiggjorde i Kristus, och hans helighet är dem tillräknad, och de warda helgade i sanningen, Joh. 17: 17.

6 att din delaktighet i tron genom kännedomen af allt godt, som I hafwen, må wara öfversam för Kristus Jesus.

Att eller på det att står i sammanhang med v. 4. Aposteln tänkte på Filemon med tackfälsje och bön, på det hans tro måtte blifwa ännu kraftigare och werksamare, i synnerhet trosgemenskapen och kärleken mellan de kristna ämbördes.

7 Ly wi hafwa mycken glädje och hugnad af din kärlek, att de heligas hjertan äro wederswickta genom dig, min broder.

Aposteln uttrycker sin glädje öfwer Filemons kärlek till andra heliga, och grundar på denna kärlek sin framställning och bön, att Filemon måtte wänligt emottaga och bemöta sin slaf Onesimus, då denne nu kom igen.

8 Dertföre, ehuru jag med mycken frimodighet i Kristus kan befalla dig det som är tillbörligt,

9 beder jag dig hellre för kärlekens skull, jag som är en sådan, såsom den gamle Paulus och nu dertill en Jesu Kristi fänge.

10 Jag beder dig för min son, Onesimus, som jag har födt i mina bojer, Kol. 4: 9. 1 Kor. 4: 15.

11 hwilken förr war för dig onyttig, men nu för mig och dig är mycket nyttig*, hwilken jag nu sänder tillbaka.

Aposteln syftar här på bethshelsen af det Grefiska namnet Onesimos, nyttig.

Aposteln hade såsom Kristi sändebud kunnat hafwa både rättighet och frimodighet att i Kristi namn befalla Filemon hwad han borde göra, men (v. 9) han will icke begagna denna rättighet, utan hellre i kärleken bedja och med rörande stäl beweka Filemon att bewisa godhet emot Onesimus, som aposteln (v. 10), kallar sin andeliga son. Onesimus kunde nu, sedan han blifwit en kristen (v. 11), blifwa nyttigare för sin husbonde, än han förrut hade varit. Namnet Onesimus betyder nyttig, men detta namn war en öfanning, så länge han war hebning, det

blef en sanning genom hans omvändelse till Kristus. Kristi Ande och Kristi sinne gör menniskan äfwen nyttigare och dugligare till alla lefnadspligter och göromål, än hon eljest kunde vara, se 1 Tim. 4: 8. Kristna tjänare måste vara trognare och dugligare än som wända, ty kristendomen lärer trohet, slit, lydnad, ödmjukt-het, tålmod m. m.; den, som will vara en kristen, men icke will lära detta, står ännu icke i någon rätt gemenskap med Kristus.

12 Mottag du honom såsom mitt hjerta.

Då du med kärlet mottager Onesimus, skall det glädja mitt hjerta såsom om du bewisade denna kärlet emot mig sjelf.

13 Jag hade welat behålla honom hos mig, på det att han i ditt ställe skulle tjena mig i evangelii bojor.

Aposteln kallar sin fångenskap evangelii bojor, emedan han war fången för evangelii skull, och han war i hela sin själ och sitt hjerta in-förklifwad med evangelii werk.

14 Men utan ditt samtycke har jag intet welat göra, på det att icke din godhet må vara såsom af tvång, utan af fri willja.

Så att det blifwer frivilligt, då du förlåter Onesimus.

15 Ty kanste blef han dertföre stild från dig för en tid, att du skulle få behålla honom för ewigheten,

Den tid Onesimus warit fränwarande war blott såsom en kort stund i jämförelse med ewig-heten. Och genom Kristus uppstod nu emellan Filemon och Onesimus ett ewigt föreningsband.

16 icke längre såsom träl, utan såsom mer än träl, såsom en älskad broder, synnerligen för mig, men huru mycket mer för dig, både i köttet och i Herren.

I köttet, nemligen Iesamligen hörde Onesimus till Filemons husfolk, och nu blefwo de i Herren förbundna.

17 Om du dertföre håller mig för en medbroder, så tag emot honom såsom mig sjelf.

18 Men om han har gjort dig någon orätt eller är skyldig något, så skrif det på min räkning.

Om Filemon ändå fordrade någon ersättning för den stada Onesimus gjort honom med en fränwaro, så erbjuder sig aposteln sjelf att erlägga denna ersättning.

19 Jag, Paulus, har skrifwit det

med egen hand, jag skall betala det; för att icke säga dig, att du defutom är skyldig mig äfwen dig sjelf.

Hela denna kärleksfulla, stonsamma framställning och den fångne apostelns egna bönestrift måste både på Filemon, Onesimus och på hela församlingen hafwa gjort ett djupt intryck, och det bör lära oss att aldrig wara anspråksfulla, utan i allt hwad wi af andra begära, hellre bebjä derom jäsom en wänlighet, än framhålla våra rättigheter.

20 Ja, min broder, måtte jag hafwa nytta af dig i Herren! Wederqwick mitt hjerta i Kristus.

Då Filemon gjorde hwad aposteln begärde, blef det för honom en lust eller glädje i Herren.

21 Förlikande mig på din hörsamhet har jag skrifwit till dig, wetande, att du till och med skall göra mer än jag säger.

Aposteln antyder här hwad Filemon borde göra, nemligen icke blott förlåta Onesimus, utan också slänta honom friheten, ty den frigifne skulle nog ändå qwarblifwa såsom frivillig tjänare hos Filemon. Kristendomen förefristwer icke lagista stadgar om slafwars befrielse och slafweriets upphäfwande, men Kristi Ande lærer menniskorna att så wärdera och älska hwarandra, att de behandla hwarandra med rätt och billighet. Så snart kristendomens kraft kommer till herrawälde hos en slafegare, så blifwer slafwen fri, och i det mognade kristna samhällslifwet kan slafweriet icke fortvara.

22 Men bered och derjemte herberge åt mig; ty jag hoppas, att jag genom edra böner skall blifwa slänt åt eder.

Fil. 1: 25. 2: 24.

Aposteln hoppades således denna gång att blifwa besriad ur fångenskapen och att kunna besöka församlingarne i Mindre Asien, hwilket också stebde.

23 Epafras, min medfånge i Kristus Jesus,

Epafras war från Kolosse, se Kol. 1: 7; 4: 12, 13.

24 Markus, Aristarkus, Demas, Lutas, mina medarbetare, helsa dig.

Markus och Lutas woro de två evangelisterna. Demas war ännu troende, men stid se-ban kärlet till werlden, 2 Tim. 4: 10.

25 Vår Herre Jesu Kristi nåd ware med eder andel Amen. 2 Tim. 4: 22.

Denna tillönskan af nåd gäller hela församlingen i Kolosse och alla kristna.